

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

30 травня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 823/ко-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Макарчука М.А.,

членів Комісії: Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Прилипка С.М.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Ніни Василівни на відповідність займаній посаді,

встановила:

Згідно з пунктом 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», має бути оцінена в порядку, визначеному законом. Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади.

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) передбачено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або

доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Рішенням Комісії від 20 жовтня 2017 року № 106/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 999 суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В.

Частиною п'ятою статті 83 Закону встановлено, що порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Комісією.

Відповідно до пунктів 1, 2 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання. Показники відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання досліджуються окремо один від одного та у сукупності.

Пунктом 11 розділу V Положення встановлено, що рішення про підтвердження відповідності судді займаній посаді ухвалюється у разі отримання суддею мінімально допустимого і більшого бала за результатами іспиту, а також більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв за умови отримання за кожен з критеріїв бала більшого за 0.

Положеннями статті 83 Закону передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією з метою визначення здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Згідно зі статтею 85 Закону кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи:

1) складення іспиту (складення анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання);

2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Відповідно до положень частини третьої статті 85 Закону рішенням Комісії від 20 жовтня 2017 року № 106/зп-17 запроваджено тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей під час кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді.

Коваленко Н.В склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 78,3 бала. За результатами виконаного практичного завдання

Коваленко Н.В. набрала 82 бали. На етапі складення іспиту суддя загалом набрала 160,3 бала.

Коваленко Н.В. пройшла тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей, за результатами якого складено висновок та визначено рівні показників критеріїв особистої, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Рішенням Комісії від 13 березня 2018 року № 50/зп-18 затверджено результати першого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді «Іспит», складеного 27 лютого 2018 року, зокрема, судді апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В. Зазначеним рішенням суддю Коваленко Н.В. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Комісією 30 травня 2018 року проведено співбесіду із суддею, під час якої обговорено питання щодо показників за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності, які виникли під час дослідження суддівського досьє.

З урахуванням викладеного Комісія, заслухавши доповідача, дослідивши досьє судді, надані суддею пояснення та результати співбесіди, під час якої вивчено питання про відповідність Коваленко Н.В. критеріям кваліфікаційного оцінювання, дійшла таких висновків.

За критерієм компетентності (професійної, особистої та соціальної) суддя набрала 361,3 бала.

При цьому за критерієм професійної компетентності Коваленко Н.В. оцінено Комісією на підставі результатів іспиту, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди за показниками, визначеними пунктами 1–5 глави 2 розділу II Положення. За критерієм особистої та соціальної компетентності Коваленко Н.В. оцінено Комісією на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди з урахуванням показників, визначених пунктами 6–7 глави 2 розділу II Положення.

За критерієм професійної етики, оціненим за показниками, визначеними пунктом 8 глави 2 розділу II Положення, суддя набрала 200 балів. За цим критерієм Коваленко Н.В. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди.

Водночас до Комісії надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді за 2015 рік судді апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В. (далі – заява), а саме стосовно підтвердження у пункті 17 Коваленко Ніною Василівною, що нею не приймалися одноособово або у колегії суддів рішення, передбачені статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

У заяві зазначено, що ухвалами апеляційного суду Дніпропетровської області, що постановлялися колегіями суддів, до складу яких входила суддя,

від 05 та 07 лютого 2014 року було залишено без змін ухвали Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою щодо учасників масових акцій протесту.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону та пункту 6.1 розділу VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (далі – Регламент), у разі надходження інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних у декларації доброчесності судді, Комісія проводить відповідну перевірку та приймає рішення за результатами перевірки.

Згідно з підпунктом 6.2.4 пункту 6.2 розділу VI Регламенту перевірка повідомлення, що надійшло до Комісії в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, проводиться під час дослідження досьє та співбесіди відповідно до Положення.

Під час перевірки витребувано й опрацьовано матеріали відповідних судових справ, пояснення судді, аудіозаписи судових засідань від 05 та 07 лютого 2014 року та відеозапис правопорушень, вчинених підозрюваними.

Суддею Коваленко Ніною Василівною надано письмові пояснення, в яких вона зазначила таке.

Ухвалою суду апеляційної інстанції від 05 лютого 2014 року у кримінальному провадженні щодо ОСОБА_1 та ОСОБА_2 залишено без задоволення апеляційну скаргу адвоката Калюпіна Ю.В. в інтересах ОСОБА_2 та ухвалу слідчого судді Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області Бутенко М.В. від 27 січня 2014 року про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою щодо підозрюваного залишено без змін. Ухвалою суду апеляційної інстанції від 07 лютого 2014 року у цьому провадженні залишено без задоволення апеляційну скаргу адвоката Умріхіна О.В. в інтересах ОСОБА_1 та ухвалу слідчого судді Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області Бутенко М.В. від 27 січня 2014 року про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою щодо підозрюваного залишено без змін.

Органами досудового слідства дії підозрюваних кваліфіковано за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 294 (масові заворушення) та статтею 348 (посягання на життя працівника правоохоронного органу) Кримінального кодексу України.

Під час постановлення зазначених ухвал колегія суддів діяла відповідно до положень кримінального процесуального закону та в межах поданих стороною захисту апеляційних скарг.

У цьому провадженні як підозрюваний ОСОБА_2 та його захисник Калюпін Ю.В., так і підозрюваний ОСОБА_1 та його захисник Умріхін О.В. в апеляційних скаргах ставили питання про зміну запобіжного заходу на більш м'який: ОСОБА_1 – на домашній арешт, а ОСОБА_2 – на особисте зобов'язання.

Стосовно обґрунтованості підозри стороною захисту ставилось питання лише про перекваліфікацію дій підозрюваних на менш тяжкий злочин – групове порушення масового порядку, передбаче статтею 293 Кримінального кодексу України.

Під час апеляційного перегляду колегією суддів були забезпечені права підозрюваних на участь у судовому засіданні суду апеляційної інстанції за їх згодою в режимі відіоконференції, право на захист, змагальність, диспозитивність та всі інші права, передбачені законом, зокрема статтею 7 Кримінального процесуального кодексу України.

Колегія суддів, заслухавши суддю-доповідача, учасників провадження, перевіривши ухвалу суду першої інстанції, доводи апеляційних скарг, надані матеріали кримінального провадження, дійшла висновку, що слідчим суддею стосовно кожного підозрюваного було досліджено обставини провадження, які відповідали матеріалам провадження, надано оцінку обґрунтованості підозри, об'єктивно взято до уваги інформацію про особу підозрюваних та існування на той час ризиків, передбачених статтею 177 Кримінального процесуального кодексу України.

Також як судом першої інстанції, так і апеляційним судом було обговорено питання про можливість застосування щодо підозрюваних ОСОБА_2 та ОСОБА_1 більш м'якого запобіжного заходу, але застосувати більш м'який запобіжний захід на момент розгляду апеляційних скарг і постановлення ухвали не було можливим з огляду на суспільну небезпеку вчинених ними дій та наявність чотирьох постраждалих. Зазначене підтверджується відеозаписом в мережі Інтернет.

Під час розгляду апеляційних скарг у цьому провадженні ОСОБА_2 та ОСОБА_1 заперечували організацію та свою участь в масових акціях. Від ОСОБА_2 та ОСОБА_1 скарг на дії та рішення слідчого судді, а також членів колегії суду апеляційної інстанції у зв'язку з розглядом їх апеляційних скарг не надходило.

Коваленко Н.В. пояснила, що підозрювані не висували жодних вимог до суспільства чи влади та не висловлювали мети своїх дій.

З огляду на викладене суддя просила взяти до уваги пояснення та врахувати те, що під час заповнення декларації доброчесності судді за 2015 рік їй не було відомо, що ці особи вважаються учасниками масових акцій протесту, й наміру внести недостовірні (в тому числі неповні) відомості в декларацію вона не мала.

Розглянувши матеріали суддівського дос'є та справи, дослідивши аудіозаписи судових засідань, відеозапис правопорушень підозрюваних та пояснення суді, Комісія встановила таке.

Аудіозаписи судових засідань під час розгляду справ № 216/508/14-к, № 216/511/14-к та пояснення судді свідчать про те, що ОСОБА_2, ОСОБА_1 та їх представники не заявляли про свою участь в масових акціях протесту.

Під час судових засідань колегією суддів було враховано заяву

прокурора, про те, що жодних мирних акцій протесту в місті Кривий Ріг в день вчинення злочину не було, заяв про проведення мирних акцій до органів влади та місцевого самоврядування від підозрюваних не надходило.

Згідно з відеозаписом та матеріалами справи під час пересування автомобілем підозрювані на проїзну частину дороги, зокрема на пішохідну зону, кидали пляшки з легкозаймистими речовинами. Зазначене створювало загрозу для учасників дорожнього руху. Надалі підозрювані на територію адміністративної будівлі Криворізької міської ради кидали підпалені пляшки з легкозаймистою речовиною, зокрема і в бік працівників міліції. Унаслідок таких дій працівники міліції отримали тілесні ушкодження.

Судом також було враховано інформацію про підозрюваного ОСОБА_1.

У 2001 році Дніпропетровським обласним судом ОСОБА_1 було визнано винним у вчиненні злочинів, передбачених частиною четвертою статті 19, статтею 58, частиною першою статті 101, статтею 102, частиною першою та другою статті 106, частиною першою статті 107, частиною другою статті 127, частиною другою статті 70, частиною першою статті 222 Кримінального кодексу України від 28 грудня 1960 року.

Вироком суду ОСОБА_1 засуджено на 15 років позбавлення волі з конфіскацією всього майна. Відповідно до вироку суду на 31 жовтня 1999 року були призначені вибори Президента України, ОСОБА_1 очолював передвиборчий штаб кандидата в Президенти України Мороза О.О. (голова Соціалістичної партії України) в місті Кривий Ріг та був його довіреною особою. Бажаючи посприяти кандидату Морозу О.О. у передвиборчій кампанії та досягнення для нього позитивних результатів на виборах, ОСОБА_1 вирішив фізично знищити кандидата в Президенти України Вітренко Н.М. Для здійснення задуманого ОСОБА_1 організував групу, до якої входили громадяни Російської Федерації (далі - РФ), та запропонував їм кинути бойові гранати в кандидата в Президенти України Вітренко Н.М.

Свої наміри учасники злочинної групи реалізували з метою посягання на життя народного депутата України та кандидата в Президенти України Вітренко Н.М., небезпечним для життя громадян способом, 02 жовтня 1999 року кинувши в місті Кривий Ріг біля Будинку культури у сторону Вітренко Н.М., осіб, які її супроводжували та виборців, дві бойові гранати. Унаслідок вчинених дій були нанесені тілесні пошкодження різної тяжкості сорока чотирьом особам.

Також судом встановлено, що за вказівками ОСОБА_1 громадяни РФ, які входили до злочинної групи, купували зброю, бойові припаси та вибухові речовини на території РФ і незаконно перевозили через митний кордон України.

ОСОБА_1, боючись бути затриманим, виїхав до РФ, де проживав під чужим іменем до затримання.

Верховний Суд України 11 грудня 2001 року підтримав висновки Дніпропетровського обласного суду та не знайшов жодних доказів, які б

підтвердили твердження заявників про погане ставлення до них протягом слідства та ув'язнення.

Верховний Суд України 22 липня 2002 року та 05 червня 2003 року відхилив заяву ОСОБА_1 про перегляд рішення Дніпропетровського обласного суду в порядку виключного провадження.

ОСОБА_1 було помилувано Указом Президента України Леоніда Кучми від 09 грудня 2004 року № 1450/2004.

У рішенні Європейського суду з прав людини від 17 лютого 2004 року про прийнятність заяв № 60726/00 «Сергій Іванченко проти України», № 22947/02 «Андрій Самойлов проти України» та № 22966/02 «Володимир Іванченко проти України» дії заявників, вчинені 02 жовтня 1999 року, кваліфікуються як терористичний напад.

Європейським судом з прав людини (далі – Суд) 07 лютого 2006 року було ухвалено остаточне рішення за заявою № 60726/00 «Сергій Іванченко проти України».

Суд визнав, що він не може продовжувати розглядати заяву ОСОБА_1 без відповідного юридичного представництва заявника. Заявник отримав нагадування з цього питання, але не виконав його, незважаючи на надання юридичної допомоги та попередження, що його заяву може бути виключено зі списку справ. За цих обставин та з огляду на пункт 1 (с) статті 37 Конвенції Суд дійшов висновку, що продовження розгляду заяви залишається не виправданим. Відповідно застосування пункту 3 статті 29 Конвенції у цій справі має бути припинено. Суд вирішив вилучити заяву зі списку справ.

Зазначена позиція Європейського суду з прав людини, а також тотожність протиправних дій підозрюваних під час скоєння нападів у 1999 році та дій, вчинених у 2014 році, підтверджують те, що колегія суддів апеляційного суду Дніпропетровської області дійшла правильного висновку щодо існування на той час ризиків, передбачених статтею 177 Кримінального процесуального кодексу України.

Ухвалою Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області від 22 лютого 2014 року задоволено клопотання заступника прокурора міста Кривий Ріг Дніпропетровської області та звільнено, ОСОБА_2 та ОСОБА_1 підозрюваних у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 294, статтею 348 Кримінального кодексу України, від кримінальної відповідальності на підставі статті 1 Закону України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» від 29 січня 2014 року № 737-VII.

В ухвалі констатовано, що вказані особи з метою організації масових заворушень, заподіяння насильства громадянам та працівникам правоохоронних органів, які здійснюють охорону громадського порядку, залучення до масових заворушень інших осіб, з метою підпалу будівлі Криворізької міської ради умисно, діючи злагоджено, кинули в сторону адміністративної будівлі Криворізької міської Ради три пляшки із запальною

сумішшю і підпаленими саморобними фітеллями та каністру, ємністю 10 літрів, з легкозаймистою речовиною та підпаленим фітеллем.

Злочинні дії вказаних осіб було припинено співробітниками міліції, яким вони чинили активний фізичний опір та заподіяли тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості.

Підпал адміністративної будівлі Криворізької міської ради було попереджено, оскільки вказані особи були затримані співробітниками міліції.

Свій умисел щодо заподіяння смерті працівникам правоохоронних органів підозрювані не довели до кінця з тих самих причин.

В ухвалі не наведено обґрунтування щодо зв'язку між діями підозрюваних та діями, пов'язаними з масовими акціями протесту.

Дії ОСОБА_2 та ОСОБА_1 мають ознаки кримінальних правопорушень, передбачених частиною першою статті 294 та статтею 348 Кримінального кодексу України.

Відповідно до частини першої статті 294 Кримінального кодексу України масові заворушення – це організація масових заворушень, що супроводжувалися насильством над особою, погромами, підпалами, знищенням майна, захопленням будівель або споруд, насильницьким виселенням громадян, опором представникам влади із застосуванням зброї або інших предметів, які використовувалися як зброя, а також активна участь у масових заворушеннях.

Зазначені дії підозрюваних не підпадають під визначення мирних зібрань та масових акцій протесту, оскільки мали насильницький характер.

Вони не пред'являли вимог до влади та не сповіщали органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій.

Відповідно до статті 39 Конституції України громадяни мають право збиратися мирно, без зброї і проводити збори, мітинги, походи і демонстрації, про проведення яких завчасно сповіщаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування.

Згідно з рішенням Конституційного Суду України від 19 квітня 2001 року № 4-рп/2001 положення частини першої статті 39 Конституції України щодо завчасного сповіщення органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування про проведення зборів, мітингів, походів і демонстрацій в аспекті конституційного подання треба розуміти так, що організатори таких мирних зібрань мають сповістити зазначені органи про проведення цих заходів заздалегідь, тобто у прийнятні строки, що передують даті їх проведення. Ці строки не повинні обмежувати передбачене статтею 39 Конституції України право громадян, а мають служити його гарантією і водночас надавати можливість відповідним органам виконавчої влади чи органам місцевого самоврядування вжити заходів щодо безперешкодного проведення громадянами зборів, мітингів, походів і демонстрацій, забезпечення громадського порядку, прав і свобод інших людей.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та Конституція України захищає право на мирні зібрання і визначає їх основною ознакою ненасильницький характер.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини, зокрема рішення Суду у справі «Станков та Об'єднана македонська організація «Ілінден» проти Болгарії», та статті 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод захищає право на мирні зібрання. Це поняття згідно з прецедентним правом Європейської Комісії не охоплює демонстрації, в яких організатори й учасники мали насильницькі наміри.

На практиці єдиним типом подій, які не кваліфікуються як мирні зібрання, є ті, в яких організатори і учасники мають намір використовувати насильство.

Застосування практики Суду в Україні ґрунтується на положеннях статей 8 та 9 Конституції України, Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, Законів України «Про міжнародні договори України» та «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини».

Вища рада правосуддя 05 грудня 2017 року під час розгляду скарги судді Центрально-Міського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області Бутенко М.В. на рішення Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 29 травня 2017 року № 1288/2дп/15-17 про притягнення її до дисциплінарної відповідальності ухвалила рішення про скасування рішення Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя та закриття дисциплінарного провадження.

Вища рада правосуддя не погодилась з висновком Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя, що слідчим суддею Бутенко М.В. необґрунтовано застосовано до підозрюваних, зокрема ОСОБА_2 та ОСОБА_1, запобіжні заходи у вигляді тримання під вартою.

Ураховуючи викладене, Комісія дійшла висновку, що ухвали апеляційного суду Дніпропетровської області від 05 та 07 лютого 2014 року, що постановлялися колегіями суддів, до складу яких входила суддя, не були пов'язані з рішеннями про обрання запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, залишення їх без змін щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту.

Зазначене свідчить про непідтвердження інформації про недостовірність тверджень, вказаних суддею апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В. в декларації доброчесності судді за 2015 рік.

За критеріями доброчесності Коваленко Н.В. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, результатів перевірки повідомлення щодо інформації, яка може свідчити про недостовірність відомостей або тверджень, вказаних суддею у декларації доброчесності судді, та співбесіди.

Таким чином, за критерієм добросовісності, оціненим за показниками, визначеними пунктом 9 глави 2 розділу II Положення, суддя набрала 200 балів.

За результатами кваліфікаційного оцінювання суддя апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В. набрала 761,3 бала, що становить більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв.

Таким чином, Комісія дійшла висновку щодо відповідності судді апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Н.В. займаній посаді.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 83-86, 93, 101, пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, Регламентом, Положенням, Комісія

вирішила:

визначити, що суддя апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Ніна Василівна за результатами кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді набрала 761,3 бала.

Визнати суддю апеляційного суду Дніпропетровської області Коваленко Ніну Василівну такою, що відповідає займаній посаді.

Головуючий

М.А. Макарчук

Члени Комісії:

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

С.М. Прилипко